

Ελεύθερη σύνθεση κάνω στο δραματικό
κοίνημα τοῦ Βαλαωρέτη

Ηδη Μεργυλέλη

1.2.3.4.5.6.7.8.2

Εγώ: 1) Η φωνή τοῦ ξέρου πρέπει νάναι
αιγανή, ύπορλητική, φρελική δλλάδ καὶ κάπως
δπόδενη, μέν μην είναι σόν θάνατος δλλάδ
σάν φέλος ταξιδιώτης.

2) Η μουσική νά ζεχωρίζει τές κατοστάσεις

3) Η φωνή τοῦ "Αστραπόγιαννου" στοδες
μονδλόδηφους τοῦ "αμπέτη" νά ζεχωρίζη διό
τη φωνή τοῦ ξέρου.

ΠΡΟΣΩΠΑ

Μοισῆς ④ Εισαγγγή

- 1) Αστραπόγιαννος 2) Λαμπέτης 3) Ξέρος 4) Μένα τοῦ "Αστραπόγιαννου"
5) Άλις 6) Ξέρος 7) Κοντογιάννης) 8 Διέφορες φωνές τοῦ άέρα, τῆς γῆς,
τῆς θανάτου.

(Τευφεκίες άκρωμακρα πού όσο κάνει κι'έρχονται σέ πρώτο πλάνο, Ανδρικά
κατα μανιασμένα χτυπήματα διότι γιαταγάνια κι'ύστερα διομακρύνονται),

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Βροντέρε, γέρικα, σκούρεις) Λαμπέτη....φυχογυέ λαμπέτη...
(Βαρείε) "Ωχ.....

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Άκρωμακρα) Ψυχοκατέρα....δέκα σπαθιές δικδια κι'έφτασε,
(Σκαθύλες, Άκρωμακρα ντουφεκίες)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (μέροσεβδεια) Λαμπέτη..."Ωχ....(Σά ν' μονολογεῖ) Βαρείε
μοῦ κόρει τῇ φωνῇ τῷ βόλε, (μέροσεβδεια) Λαμπέτη...

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Θωνάζεις) Δέκα σπαθιές άιδια, κι'ήρθα καπετάνιε...
(Σκαθύλες, άκρωμακρα ντουφεκίες)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Κουρασμένα) Αχρόταγε λαμπέτη... "Όλο δέκα σπαθιές...(μέροσεβδεια)
Γέρνα τάρα... (μόνος του) Μενήντα δρασκελιές
μ'έγησες πάσι, ξαπλωμένο στό χῶμα... (Θωνάζεις) Λαμπέτη.

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Δέκα σπαθιές καὶ πέταξα κοντά σου κατέρα...
(Σκαθύλες)

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: Χτύπα γρήγορα κι'έλα. (μόνος του) Αιφάνι "Ωχ!"

(Χτυπή από σκαθεού)

ΑΛΛΙΕΣΤΗΣ: (Μαντασμένα) Ήδη μιάς! Ήδη, κι' ολλη.. Κι' κι' ολλη, κι' ολλη κι' ολλη... Α φέρει ό καπετόνιος καὶ πεδαίνει...

Σκυλιάς, δέ θά τοῦ πρότε τὸ κεφάλο....

(Φωνάζει) Πατέρα... κουράγιο λέγο αἰδημα.. Διέδην τὸ κορδιάτα..

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: (Μέση προσκέφελα) Διέδητα λαμπεῖτη.. (Μονολογεῖ) "Ωχ διέφενα...."

ΧΑΡΟΣ: (Υιοθετού) Σοῦ τριγυρίζουν τὸ κεφάλι, γέρο.

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: Ποιός μέλησε;

ΧΑΡΟΣ: Έγώ γέρο-Αστραπόγιαννος, δέ μὲ βλέπετε.

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: Δέ βλέπω.... Θολάσσαν τὰ μάτια μου... Αιφένα...

ΧΑΡΟΣ: Εἴτα φηλαύ... Ιδούνοι στὸ ζερό τὸ έλάτι... Δέ μὲ βλέπετε;

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: "Ενα πουλέ... ένο μαῦρο πουλέ..."

ΧΑΡΟΣ: Ήαζ, έγώ είμαι... Κολημέρα γέρο-καπετόνιε...

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: Ηκάκημάνικημανικα Κολημέρα μαῦρο πουλέ... (Φωνάζει βραχνά) Λαμπέτε... "Ενα μαῦρο πουλέ..."

ΧΑΡΟΣ: Μή τὸν φωνάζετες... άυτονε.... Λέν τὸν βλέπετε; "Άνεμίζουν τὰ μαλλιά του σάν καράκια στὸν άέρα... οὖν άστρακή τὸ γιατογάνι του κυνηγάει τοὺς ζωιούς..."

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝ: Ποιός ζωιός;

ΧΑΡΟΥΣ: Λότούς καὶ θέλουν νέο σοῦ κάρουν τὸ κεφάλι.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Πο;"ν"οί οἱ άλλοι;

ΧΑΡΟΣ: Οἱ ίδιοι μας; Σκορπίσανε στούς λόγγους. "Είνατε οἱ ίδιοι σας. "Βασικαλιμένοις στὸ χῆμα κι' ο λαμπεῖτης καδί σοῦ φτλάει τὸ κεφάλι.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Τέ τὸ θέλουν τὸ κεφάλι μου τὰ σκυλιά;

ΧΑΡΟΣ: Ωδ τὸ καρφώσουν πάνω σ' ἔνα μικρό καλόδικι λέβει καὶ θά τὸ κάνουμε φλέμπουρο στούς κάμικους.... Ήδ είκοσιν "χάθηκε ο 'Αστραπόγιαννος.... χάθηκε η φοβέρα τῶν βουνῶν... προσκυνήτε".

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Βραχνά έγρια) Λαμπεῖτη.... ξτύπα;

ΑΛΛΙΕΣΤΗΣ: (Αιδημακιά) Δέκα σκαθεές σάν άστρακή κι' ζήτασα.

ΧΑΡΟΣ: "Λέτονε... κυνηγάει τούς φονιδές."

- ΑΣΤΡΑΠΗ: Ποιούς φυντάδες;
- ΧΑΡΟΣ: Άυτούς καθ' εκείνουν να σοῦ πάρουν τ' απόκρο σου κεφάλι.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Τις άξες ειδίσα γέρεικο κεφάλας σάν το δίκιο μου; "Ας τα
κέρουν.
- ΧΑΡΟΣ: Λαχεί... Έτούς κέρμους, τα κεφάλια τῶν δικτῶν τα κρεμάνε καὶ
περνήνε οἱ προσκυνημένοι οἱ οικλάδοις οἱ τα βλέπουν καὶ τα
κερτυγελῆνε οἱ τέμροντος καρβόλα στ' ἄλογα...
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Βραχνάδ) Αρμπέτη Βάρα!
- ΧΑΡΟΣ: Στ' ές κέρμους, τα κεφάλα τῶν ἀητῶν δέν τα τραγουδῶνε μάειδε
τα κουλιά τα μοιρολογῶνται.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Μέ προσκύνεται, "Λύρα") Αρμπέτη;
- ΧΑΡΟΣ: Ήνοι τα δέρνεις ο ἥλιος καὶ τα σκυλιά τα γαυγίζουνε.
(Σπαθιές)
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Βραχνάδ δόδναμα) Βάρα Αρμπέτη!
- ΧΑΡΟΣ: Κι'ούτε τα στολίζουνε.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Βάρα;
- ΧΑΡΟΣ: Καὶ δὲ ραράνε τουφεκίες στὸν ἄλρα.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Ωχ!
- ΧΑΡΟΣ: Ήννε τα φτύνουνε οἱ τέμροντος αβόλα στ' ἄλογα.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Ωχ... ("Λύρα δόλλα δόδναμα) Πούντε τ' ἄρματα μου; Θέρτε μον τ'
κρυπτά μου;
- ΧΑΡΟΣ: "Εκεῖ κοντά σου εἶναι, γέρο....
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Το γεταγήντι μου;
- ΧΑΡΟΣ: "Εκεῖ, δίκλα σιδρ χέρι σου.... τ' ἀγγίζεις μέ τα δίδυτυλα... Καθέδε
ἡ εσες ἔπεσε κι 'αντδ ἅψυχο κοντά σου μά το κρατᾶς ἀκόμα μές
στο χέρι...
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Ήσύν το δέρει μου;
- ΧΑΡΟΣ: Πάγωσε.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Εκεῖ φηλάδ, βλέπω ξνα ἀστέρι...
- ΧΑΡΟΣ: "Ο ἥλιος εἶναι... Γέρυντ στό βου ί...

- ΧΑΡΟΣ: Συνεφείρουνε τά μάτια σου...
- (Σκαθιές)
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Κάτι λικοδιώ...
- ΧΑΡΟΣ: Ο φυχογύρδς σου ό λαμπετης, δργάνει τον άέρα με τα γιαταγάνια...
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Βραχυά) Βάρα λαμπετή!
- ΧΑΡΟΣ: "Άν τιν ζβλεκες πώς βαράς... μια κηδειά δικρός, μια δισκός, ήσ
"υστερα χυμάται πως κατεράζεις σέν αστρακή τη μαδρη σπάθα. Είναι
μάστορας στο γιαταγάνι ό φυχογύρδς σου!"
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Εγώ τιν ξαθά:
- ΧΑΡΟΣ: "Ιδού τά πομάδατα τέ δικά σου στη μάχη κι' αν δέν ο' ζβλεκε έδω
να ξεκλαμένο στο χώρα, παρέλ λαβωμένο, θάλεγα πώς είσαι ο ζέιος,
είναισι χρονώ:
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Έτοι μηνα κι' έγώ.
- ΧΑΡΟΣ: Μόνο πως έσσενα λέμπουνε τά μαλλιά σου στον ήλιο κ.ε τά μάτια
σου ξεκέταγον γαλονές αστραπές. Θυμάσαι;
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Θυμάμαι λέσσε....
- ΧΑΡΟΣ: Τούτος έδω ίδιος είναι μαδρας αύ δαμονας, γεράνι τό μάτι
του καλ βαράτες τιν ξεκέταξε στη μάχη μια μαδρη σπηλιά.
- ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Δέν είχε μάνα, έγώ τιν μεγάλωσα...
- ΧΑΡΟΣ: Σ' άγαπεις γέρο... Ήδης ο' άγαπακές... την άρα πούκεσες έμπηξε μιά
άγρια φωνή πως έδημησε στη μέση σά λαβωμένο ζωτονέ... Τρετες
άρες ούλευε πάνου άκ' το καρκί σου νές σοῦ γλυτώσω τό κεφάλι...
αδγκωνε τά χελιά του, μάνιαζε, δάκρυζε, μά ούτε στηγμή σέν εχασε
στο σημέδι πως χτενιάγε δεξιά ζερβέ κι' έσκουζε κι' ζόλο λοβιάζεις
τό καρκίτα πακριά όπο τ' ζούκρο σου κεφάλι.
- ΣΤΡΑΠΟΓ: Νόχει τή εδώ μου..."Άλιο πανδέ... Ηπάς πως λαβώθηκε;
- ΧΑΡΟΣ: Μόνο μια απαθέτη πάνου άπ' τό φρόδια του πατεράζεις τό αίμα μέσ
στα μάτια κι' είναι τάρα τά μάτια του κόκκινα σέν τού γερακιού
Πέσσο μακριδ έχεις πάει;
- ΧΑΡΟΣ: Φαρδιά διακόσια κηδήματα πως ζάρα πάνου κ' είναι ο ίδιος του

για μάστος κουφάρια μήδε τόσις λιέκηδες.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Πούντας το καρυοφύλλι μου νά τον βοηθήσω;

ΧΑΡΟΣ: Κελδανά πάνου στέις κάτρες, διμέλητο Εκ' ξεις το δάχτυλο μέσον τού σκαντίλι. Μή είναι γενοβ το δάχτυλό σου γέρφο, γεκρό. Δοκιμασε νά το κουνίσεις. Βέδες; Ούτε δυσσούσεις μιά τρίχα δέν μπορεῖς.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Καρένα) Ποιές είσαι;

ΧΑΡΟΣ: Δε μή βλέκεις, Χά-Χά! "Ενα μαύρο πουλί πάνου στο έλαστι..."

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: (Καρένας) Να, να, ..., ενα μαύρο πουλί... το βλέπω...

ΧΑΡΟΣ: Είμ' έγα κούρχοματ τη στερνή ώρα. Την ώρα ποσ βασιλέψουν τα μάτια τού διντριαμένου... Έγιν θε σού πώ το στερνό τραγούδι...

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Τέ τραγούδι;

(Φλογέρα σε μοιρολόδη)

OP

⑨

εχο

ΧΟΡΟΣ: Φάκουσες;

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Εδ μοιρολόδη μοιάζει... Σανακέστο...

ΧΟΡΟΣ: (Φλογέρα)

(Στιγαν δ) *Λαναστανάζουν τό βουνά

Χρέωντα

εχο

κι' ο ήλιος ωκοτελνάζει

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Θαρρο... εδ γνωρίζω... Ποιές είσαι;

ΧΑΡΟΣ: "Ενα μαύρο πουλί... Ικνορά νά γίνω ενα μαύρο έλογο... Κάτια!

(Χλιμιντρίσμα δλδγου)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Εδ γνωρίζω να', σε γνέρτσα... ενα μαύρο έλογο.

ΧΑΡΟΣ: Ωδ σκύψω σε λίγο πάνω σου... Ωδ γνωτόσων μαλακά δίπλα σου...

*Ιστερα Ωδ σκαρφαλώσης στη ράχη μου καί θε κετέξουμε πάνου άπαντα

τέ βουνά...

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Εδ γνωρίζω φίλε...

ΧΑΡΟΣ: Να, έγα είμαστα...

(Τραγουδάει στιγανό)

*Δυνανταρέζουν// τό βουνά

κι' ο ήλιος ωκοτελνάζει

Χρέωντα

P

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Να, σε γνωρίζω... είσαι ο χέρος...

- ΧΑΡΟΣ:** "ας, έγινε είμαισ...πέμπτηνα μαύρο πουλί, ενα άλογο, ενα τραγούδι...
Μικράν να γίνω ή μάνα σου...Είπα με..."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** (με λαχτάρα) Μάνα μου....
- ΜΑΝΑ:** Γυνή μου....
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Ήδης βρέθηκες έδη, μάνα μου, είσαι ού; Χάζεψεψ μου το κεφάλι....
- ΜΑΝΑ:** Ήδης πεκρισες γυνή μου...πονᾶς; Ηδη σε κυτάω μέσο στά μάτια....
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Διεφώνω...χάζεψεψ μου τη λαβώματε α....
- ΜΑΝΑ:** "Αχ, ποδ το χτύπησαν το καϊδόνι μους;
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** "Ενα ρόλι μέσο στά στήθεσα... πογνω το γλυκό σου χέρια;
- ΜΑΝΑ:** "Αχ...έφη... τολεγα ψάχθα σε οε φάσεις ένα ρόλι... πονᾶς τάρα;
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** "Αχ...έφη... Τι μαλακό ποδήν' το χέρι σου....
- ΜΑΝΑ:** Θυμάσαι τότε πούσηγες για τη βουνά καζ μ' αρίκες ξέρημη στο σαλτιά; (Κλαίει)
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Θυμάματα... Ήδην μλαζε... "Ολο Εκλαγγες τότε... καζ κρυφοκύταζες καζ το καρδάνιο, ...χάζεψεψ μου το κεφάλι.
- ΜΑΝΑ:** "Ουσου το κεφάλι του γυνού μου το δάσκρο του κεφάλι. Ήδης φοβάμαται μή τού το πέρουν τα σκυλιά.
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** (ξεραγγένος) "Αχ...άλε θέλω..."
- ΜΑΝΑ:** "Αχ, δε σε χτύπησε καλό το ρόλι... "ρέπεις να βοηθήσω μάκροτος άκριβες σου να σου μλειστούν τα μάτια..."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Νέ προσάρθετα; Αμπλέτη...
- ΜΑΝΑ:** Καζ, δε λαμπλέτης δε φυχογυιδες σου. Λύτρος ποδ ο' άγακάσει... ούνε-ζέ του....
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Λαμπλέτη...
- ΔΑΙΠΗΣΗΣ:** ("Αλβρακρα") Φεβγούνε φυχοκατέρα... αυδ τρετς οπαδίες δικτια κι' ξεφτασο....
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Ηπρόβρα λαμπλέτη... τούς έδιωξε...
- ΜΑΝΑ:** Ήδη ζανδρόθουν όμως γυνή μου... Κι' ο λαμπλέτης άποδοτασ πεδ... Ήδη ζανδρόθουν κιεβ πολλούς καζ τότε φέ στο πέρουν τ' άκριβες κε-φάλι....

- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** (Ταράζεται) "Οχι...Δέ ωδηνα...(Ιραχνά) Βάρα, ^Δαμπέτη..."
- ΜΑΝΑ:** Ηές του τήν τελευταία του σπούδα τήν πεδίον ακριβή να τη φυλάξῃ γιασ σένα..?" Άλλοιως, θα στό πάρουν το κεφάλι.."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Ηές γ' άνεμοισει το γιαταγάνι τάνου δεκ' το κεφάλι μου; Ή"δηγαπάτεις;
- ΜΑΝΑ:** Ήσε κλίση τά μάτια καλ θα παρέσει.." Λυ δέν το κάνεις βλέπω το κεφάλι σου κάτου στό ζέλωνα να το περιγελάνε καλ να το φένεις..."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** (Ταραγμένα Ιραχνά) Δαμπέτη..."
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (^Δροντερά κοντά) "Βρήτασα φυχοπατέρα..."
(Χλεμέντρεμα δάδγου)
(Κοντά) "Εδώ είμαι..." Αχ σε βρέσσαν πατέρα μου...
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Ποτ είσαι; Αδεις μου το χέρι.."
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Είναις γιομάτο α' ίματα... Τούς κυνήγησα πατέρα ώς τα μισά τού ίδιου Κάρπου. "Ομως θα ξανάρθουνε, ήδη τέ σκυλιάς γαυγήζουν καλ πασικάς ζουν να σού πάρουν το κεφάλι.. Γιατί να λεω ποδ σε βρέσσαν..." Ήχ πατέρα σε νέρεσσαν βρετάνι.
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Αδεις μου το χέρι σου...Διφάνι...Κατένε το οωτικά μου άπ' το ρόλι.. Θα σε σημάω στόν δέρα πατέρα καλ θα σε πάω φηλά στα τρίκορφα. Ήδη σε πλάνω με κρύο νερό καλ θα σού βάλω φτέρη στή λαβωματιά.
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** "Δλα, γρήγορα..."
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Είναις μακρινό τέ τρίκορφα με' είσαις άποσταμένος..."
- "Οχι! Θα σε σημάω σε φτερό... Είν' δλαφρό το κορμί σου κι' είναις χαρά μου για σε κουβαλάω στήν άγκαλιά μου..."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** Είναις βαρύ το κορμί μου... Πεκρά τά δύντυλα στ' άτομάλι του καρτοφυλλιού κι' ξρθε το μαύρο πουλί.
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** (με πόνο) Ήδη λές τέτοια λόγια πατέρα... έδιμαστε κάντα μαζί... Θα μιτράζουμε το φωμέν κι' θα τραγουσόδημε..." Δλα γάδ σε σημάω..." Δλα γρήγορα..."
- ΑΞΤΡΑΝΟΓ:** (Σένιν κραυγή) "Νωμάχ! "Ληφοσ με! Νονάμα..."
- ΔΑΜΠΕΤΗΣ:** Θα σε σημάω μοναχά σάν άγιο λειψάνιο καλ θα σε πάω στό λημέρι

μας.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Ό ήλιος θάρησε φηλός

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Κάμε κουράγιο. Ταχειά οδύγναντε βουμε μαζί τών ήλιος έπει τα Τρελοφα... "Ελα νά σε πλάσω άπει τη μέση.

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Ήχη, ηγησέ με...

(Θλογέρα)

Δέν άκος το τραγούδι;

10

Ναυαριθή ήτα για την ήλιο
και τη λαζανή

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Ήσσες τραγούδι;

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Το στερνό τραγούδι...

(Χλιμέντρεσμα άλδγου)

Δέν άκος τ' έλογο ποδ χλιμεντράει;

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Ταραγμένα) Δέν άκοδω πατέρα... Ό λέρας θάνατο... "Ελα νά φέγουμε. "Οκου νάνοις θάρησε πάλι...

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Δέν άκειμι άντεχω για τέτοιο τοξεύει... Θέ φέγω με τ' έλογο...

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Ήσσες άλδγος;

(Χλιμέντρεσμα)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Το μαύρο τέλος ποδ πηδεις άπει ρου-ρού ολ βου δ.

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Μέ κόνο) Μή μιλᾶς έτοι πατέρα... Θέ σε πάρω μαζί μου... "Ελα κι άκοδω πούρχοντα ...

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Θέλησέ με λαμπέτη...

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Ηά σε φιλήσω πατέρα μου...

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Ήδη στό στόμα.

(Μέ κόνο) Στό στόμα ποδ μου μέθανε το τραγούδια! Στό χέρι ποδ μου μέθανε νά κρατάω το γιατογάν... Στό κοβτελο καλ στ' ασπρα σου μαλλιά.

(Κλαίει)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Στό στόμα λαμπέτη... Εδώ ή στερνή μου ένασσα νά μπετ στό στήθεια... Οι λαζανές έκει μέσα καλ νά τραγουόσει... Ειδύφε καλ πλε-

τους. Ακούω τό πέταλό του μακριδ...

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Τέ καρτερᾶς τότε φίλοισαν τόσο φιλοσταμένος ποσ νό μή μπόρετε νά
βαρέσεις αῦτε μιά σκαύτα;

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Χέλιες σκαύτες φυχοπατέρα... θέ σταθή όλορθος πάνους ἀκ' τό πορφύρα
σου καλ θά βαράν δος νά πλού πάνους σου.... "Οσο σα, θέ βλέπω
τό κεφάλι στόν άνριβρο σου τό λατιμδ...

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Κε' πά πέσεις θά τό πάνε στά Ελλάνα καλ θέ μοῦ φτένουν τ' οσκρά
μου μαλλιά! Τέ καρτερᾶς;

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Ήλ νά κάνω;

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Θέλω νά έσσι πάς σούμεθα νά κατέης τό γιαταγάνι...

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Τέρα ποσ θέρθουνε θά έσεται... μπορετ μέ μιά σκαύτα νά σκούσα στά
δυσ ἔνα Λιάνη ἀκ' τήν πορφή τοῦ κεφαλοῦ του ώς τό σκέλια... Ήλ
μιά σπαθιά μπορώ νά ισθια ἔνα κεφάλι ἔτοι ποσ νά μή σαλήψει ἀκ'
τό λατιμδ του καλ νά μιλάσει σά ζωντανόδ...

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Αντή... αντή, τή σπαθιά θέλω νά έσσι;

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Τέρα ποσ θέρθουνε θά καμαράνεις γιά μένο!

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Τέρα, θέλω... Τέρα!

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Τάσσ νά ζυγίσουνε ἀκόμα...

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: (Πραχνή) Πανδέρερό σε λαμπέτη.... Τέ σοῦ μάθαινο; Τέ κεφάλια τῶν
αἴτων δέν κάνε στούς κάμπους;

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: (δραματικά) Τέ νά κάνω φυχοπατέρα;

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Θέλω τήν πλε καλή σου σπαθιά νά τή βαραλούεις στόν πλε άνριβρο
σου λατιμδ.

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: (Χαραγμένα) Τέλιες πατέρα;

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Ιτίπα! Τέ κεφάληα τῶν αἴτων δέν κάνε στούς κάμπους! Τέ πέρνουν
τέ πλεφτόπουλα μαζί τοδε...

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: (Έντονα δραματικά) Ποτέρα!

ΑΞΤΡΑΝΟΓ: Τέ θέρουνε στές γερακοφωλής, τούς λένε τραγούδια καλ ρέχν υπε
ντουφεκιές στόν άέρα. Σταύρωσει μου τό χέρια!

ΔΑΜΗΣΤΗΣ: Ήλ κάδμα.

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: (μέ κλάμα) Ήδη τά σταυρόδων πατέρα μου καὶ νᾶ τά φιλήσω... Ήδη γέννα χῆμα νᾶ σοῦ απεκάπω τό κεφάλι, / σμας μῆ γυρεύεις νᾶ κάνω αὐτό ποσ λέξ: (μέ εξεπασμα) "Άμα τανόδουν τά βουνά νᾶ οικοτούνε στε δυσδ:

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: ("ηρεμα) Ήπερε μιάδ χαράγτα χῆμα τώρα. Αὔριο τή γῆ μας, Δαιμήτη, καὶ οικεύεις τό γιατογάνι ἀλλ' τό αἴματα.

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: (μέ κλάμα) Ήδη πάρω μιάδ φιλήτα χῆμα πατέρα, νᾶ οικουμένων τό γιατογάνι: "Αποβ νᾶ μ' ἔρισκε ρόλι πλεορή ήν κούπερτες. Πές μου νᾶ κεφώ τό δέξι μου χέρι, νᾶ πλεω μέσα στή φωτιδ, νᾶ μπήξω τό γιατογάνι στήν κοιλιά μου, "Όμως μῆ μο" γυρεύεις νᾶ κάνω αὐτό ποσ λέξ, (κλαίει)

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: Τό οικουμένες;

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: (μέ κλάμα) Ήσα, πατέρα!

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: Είμωσι το φηλάσ στόν ήλιο...

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: Τό σήμαινα πατέρα...

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: Ητος λαδικεις! Σάν διοτέρι...

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: Σάν δικαία λαδικεις! Ιοῦν τό χέρι ποσ τό κρατάει στόν άέρα, μιασσ τόν ήλιο καὶ τά βουνά καὶ τή μάνα ποσ μὲ γέννησε!

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: "Ανέρισσ το τώρα τρετές φορές πάνω ἀκ' τό κεφάλι σου κι' θυτερά χτύπα, . . . χτύπα τή γλυκελά οικαθιέτ ποσ σοῦμαθε.

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: Τάνεμεισα τρετές φορές μά πάνου στήν τρέτη πλέτρωσ τό χέρι καὶ τό γιατογάνι στόν άέρα.

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: Βόρα Δαιμήτη... δέ μὲ βλέπεις; Σοῦ χαριγελάω... Κόταξε με...

Τό ζέρω μ' ἄγοπᾶς...

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: (μέ κλάμα) Σ' ἄγαπάδι! Γιατέ μ' ἔκανες νᾶ σ' ἄγοπάδι;

ΑΞΤΡΑΠΟΓ: "Η στερνή μου οικήθ θάγαν πάς μ' ἄγοπᾶς. Τοῦτ' ή οικαθιέ τής ἄγοπης σου. "Ελα... Βόρα... Τέ μιλας;" Ελα μι' ἔργον-

(τουφεκείς μπριμακρα)

Δέν πάρους;

(Πτουφεκιές κοντήτερα)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: Θέματα κοντά σου λαμπτητή, κοντά σ. υ φυχογυιέ. "Μασ θά κουβαλᾶς τες κεφάλι μου στά τρέκορφα καὶ γάδ θά σοῦ μιλάω. Ε"δή τη στράτη θά σοῦ μιλών αλέ θά χωρίσουμε..." Ελα κι' έκλεψων τ' άγρια τσουνάλια... Κέτταξε με... ξοῦ χαμογελάω...

(Πτουφεκιές)

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: Σκλαύεις)

ΑΣΤΡΑΠΟΓ: "Ελα για την δύσκη μου... Ανέμισε το διαταγόνιο σου ίλλες τρετές φορές καὶ χτύπα στήν τρέτη..." Ελα τη μιές: Ή ράρο λαμπτητή..." Ελα την άλλη... Μικράρι φυχογυιέ! "Ελα την τρίτη τη γλυκιέσσα..." Ω (κιθρεταί) (12) - (13) ΦΡ

(Μουσική στεγμή ποδ ύποδηλώνει το διατημα Μήτρα αω γρυπή γραμμή Πατέρα μου... κλ ξτύπησα:

(Πτουφεκιές αντονο. "Χατέρα δύνοτη δραματική μουσική ποδ ιρατάει λίγη μάρα κι" ουτέρα κιθρεταί δέπτομα)

ΛΑΗΣ: ("Άγρια) υπνηγάτε τον! Κυνηγάτε τον! Τοῦ κήρα το δεφάλι... Κυνηγάτε αύτό το δάεμονα... Οι καιμαλάρηδες ώς τα ριζάματα Κυνηγάτε τον! ("Άγριος καλκασμός ποδ ορδνει)

ΛΑΗΣ: Οι ίλλοι μισοί, πάρτε τη στράτα ἀπ' το λίγο πιάστε αύτό το στοιχειό μαζί με το δεφάλι.

Μήτρα αω γρυπή γραμμή Πατέρα μου ΡΡ

("Άγριος καλκασμός Πτουφεκιές, Ο καλκασμός σρδνει μακριδ. η στική. Απόδικρα δ καλκασμός)

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Μουσολογεῖται λαχανιές) Απέρκοματ νά τρέχω έτοι πατέρα...

(5) (6) (7) η άκους πατέρα; "Αν έβλεπες τον φυχογυιέ σου πῶς τρέχει μπροστί ἀπ' τ' ολογέ τους. Βαδιντρέπουνα γιαδ μένας (λαχανιές) "Ουμας ίμμα κρέπει νά σοῦ πάι τ' άκριρο κεφάλι ώς το λημέρει... γάδ χατερτίσης πατέρα, στερνή δορά τούς οιτοδές! Μ' ήκουσες πατέρας μές κυνηγήσνε μέν τ' άλογα..." (14)

(Άλλαγή ίλλονος. Άγριος καλκασμός ἀπό κολλά άλογα)

ΛΑΗΣ: ("Άγρια) Ηανδρεμά σας, γιατί πρατίτε ε' άλογα! Άμοληστε δόλο

το χαλινάρι.

([“]αλπασμός ποσ ἀκομακρίνεται)

ΑΛΗΣ: (^{ἀκομακρά}) Ρέχτε του μισά μπαταριά;

(Ντουφεκιές διδύμαιρα καὶ αλπασμός ποσ οβάνει)

(5)

(Μουσική τοῦ Λαμπέτη) Αλδυμαιρά ο καλπασμός)

ΑΛΠΕΤΗΣ: (^{λαχανισμένο} θύμωσες για τη σπαθιά πατέρας;

Για δε μιλᾶς πρόνεσες; Ήδης μυνηγήνε τά σκυλιά καρδάλα στ' ἄλογα.

* Αποδώ τα πεταλά τους πιει κοντά... (λαχανισάει) "Ωχ....

Διποτασσα... Τρέμουντε τα πόδια μου...

(* λέρας)

ΦΩΝΗ (^{Σειγανδ}) Ήδη σε προφτέοσυνε λαμπέτη.

ΑΛΠΕΤΗΣ: Ποιός μελησε;

ΦΩΝΗ: Βγάδ, ο δέρας.

(* λέρας μισά στιγμή ποσ οβάνει)

ΑΛΗΣ ΦΩΝΗ (^{Γυναίκεια}) Ήδη σε προφτέοσυνε..

ΑΛΠΕΤΗΣ: Ποιός μελησε;

Η ΑΛΗΣ ΦΩΝΗ Η γῆ ποσ κοτάς! Έλκου τέ λένε τα δένδρα!

ΑΛΗΣ ΦΩΝΗ Τρέζουντε γρήγορα τ' ἄλογό τους.

ΑΛΗΣ: Τούς βοηθάει ο δέρας:

ΑΛΗΣ: Τούς ωηθάει το αἴρο:

ΑΛΗΣ: Κορδάγιο λαμπέτη:

ΑΛΗΣ: Πιει γρήγορα λαμπέτη:

ΑΛΗΣ: Εβλε φτερά:

ΑΛΗΣ: Πέρε άνδεσσα:

ΑΛΗΣ: Πήδα τές πέτρες:

ΑΛΗΣ: Δεργούν τ' ἄλογα:

ΑΛΗΣ: *λκοῦς τέν *λλῆ;

ΑΛΗΣ: (*λεδυμαιρά σύγρια) Τέ στάς κομμάτια πέθαν τ' ἄλογος
Ματέγωσε τα.

(* λέρας μισά στιγμή)

- ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΕΡΑ: "Αν κιέδοης τή ράχη γλύτωσες!"
- ΑΔΑΝ ΦΩΝΗ Γλύτωσες!
- ΑΔΑΝ Γλύτωσες!
- ΑΔΑΝ Μεριτσές πέντες
- ΑΔΑΝ Μεριτσές κλαδιά
- ΑΔΑΝ Ήδη περάσθε δίπτυχός;
- ΑΔΑΝ Ήδη φάση τή ράχη;
- ΑΔΑΝ Τή ράχη;
- ΑΔΑΝ Τή ράχη;
- ΑΔΑΝ Αέρνουν τ' οὐλογά
- ΑΔΑΝ Ακοτές τόν "Αληῆ";
- ΑΔΑΝ ("Αδμάκια μήγρια") Ιαστιγμώστε το! Σκοτίζετε τα τέλφωρά σας.
- ΑΔΑΝ Η θεολόγες λαχανιασμένα) Κουρδήγο λέγο δικόμα, πατέρα... εξελίγο... κιένουμε τή ράχη... Ήδη το να... θέση σπάσω τ' οὐλογά σας! Ήδηκούς πατέρα, θέσει πάνω να χαρεστίσης τη λημέρια... Τάκριβρο κεφάλι.. Κανείς δε δ στό πάρει... Φτερό βρύνω στά πόδια..."
- ΜΙΑ ΦΩΝΗ (θριαμβικά) Μπράβο πα λημέρια.
- ΑΔΑΝ Εκτασε τή ράχη!
- ΑΔΑΝ Τή ράχη;
- ΑΔΑΝ Τή ράχη;
- ΑΔΑΝ Μπράβο αήτε!
- ΑΔΑΝ Αφρισαν τ' οὐλογά
- ΑΔΑΝ Σκάσαν τ' οὐλογά.
- ΑΔΑΝ Ακοτές τόν "Αληῆ";
- ΑΔΑΝ ("λήγρια") Εκτασε τή ράχη. Πανάρεμο καὶ σᾶς καὶ τ' οὐλογά σας... Βεπεζέψητε...
- ("Ο καλαπασμός θεραπευτικός")
- ΑΔΑΝ Επόρτε ξυπόνω τό δχνάρι δυτοῦνοῦ τοῦ γερακιοῦ. Θέλω καὶ τό δυσκεφάλια ήθω ἡσάντητης:

⑫ Το Διάγραμμα
μετατρέπεται

(1)

(2)

(3)

(8)

14 -

και απαντάρει το

(5)

(Μουσική Φλογέρα ε' να κλέψτησ πραγμάτων)

ΑΛΛΙΣΤΗΣ:

(Μονολογίες) Γλυτώσαμε πατέρα. Ή' όνος; Φτίσαμε στο μεγάλο πεύκο, "Εδώ κάποτες ξεκούστησαμε οι δύο μας... θυμόσας" (ηλ. πόνο) "Ουμας ξέρω πώς έχεις θυμόσεις πατέρα καλ δύο μιλάς..."

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Φωνή του σιγανά με καλοσύνη)

Ζεῦ χαμογελάρει λαμπτή σοῦ χαμογελάω.

ΑΛΛΙΣΤΗΣ:

(ηλ. χαρέ) Ή' λησες πατέρας Τι είπες; (ηλ. λύπη) "Πτων δέξεις ή πασθιέ το δέρω..." Ουμας ήτονε βουριωμένα τα μάτια μου καλ δύν ξέλεκα καλά... "Υστέρα το δέρι μου ξτρεμε κι' ή καρδιά μου πλλο μούλεγε νά κάνω... Πέσω άλλο κόνεος πατέρα..."

(Η φλογέρα δύναται κι' υστέρει ξλαφύρεις δέρως)

ΑΛΛΙΣΤΗΣ:

Ωτόσαμε στο μεγάρο δύσσο πατέρα... "Άκους τον δέρας" ήδη με βρήκες τότε... Ηλ βρῆκες χωρένο στο κλαδιά γιατί οκλαζόμουνο... "Οταν σκοτώσων τη μάνα μου καλ τον πατέρα μου στον άμπο, έδω ήρθα καί κρύψτηκα... Σ' ξέλεκα μέσ' απ' τα χαρδιά κλαδιά κούτρωγες φωμέ... πώς πείναγες" Ουμας οκλαζόμουνανά βγάγιατες υδμιζα πώς θάσας κανένας δράκος... Μένουν έκειτε κούτρωγες ξλαφιέστηκες, άρπαξες το γιαταγάνια καλ χθυηζες μέσο στο κλαδιά... Ή' άρπαξες άπ' τα μαλλιά καν μή" πούρες δέω, ητοι κρύβεσαι λυκόποιλο μούρες, ποις άντρες δύν κρύβονται". Μοι πάντες το κεφάλι καί μούδωνες νά φωμε. (ηλ. πόνο) Ποι ουγκέρες πατέρα μου πώς το φωμέ καθ μού ξέρισες ζε στο πλέρωμα με μιέ σκαθιέ στο λατιμό.

ΑΣΤΡΑΠΟΓΙΑΝΝΟΣ: (Σιγανά) Ζεῦ χαμογελάρει λαμπτή, σοῦ χαμογελάω. (Η φλογέρα δύναται, Γρεβλλάσ)

ΑΛΛΙΣΤΗΣ:

Είναια μεσόνυχτα πατέρα... άκους τούς γρέλλους; Φτάσαμε τώρα στην γέρικο έλαττε. Θαρπάσαι πατέρας, "Εδώ βάρεσα την πράτη μου σπαθιά. Μα υπες έχει ήται λαμπτή, "Οταν βαρπάς, δόλο σου το

καὶ κορμὸν νῦντας τεντωμένο σάν κερδα. Ήδη δρόσης σέν αστραπή^ν
(καὶ πόνο) Μαδρη ἡ ὥρα ποδ μέμαθες νότι βαρδώ ζετε.

(Σληγαν') Σοῦ χαμογελάδω, λαμπέτη, σοῦ χαμογελάδω.

εὐελα νότι αὐτὸν ιδού πατέρα μου....."Ουμας ακιδζουμιτ νότι κοιτάζει
τὸ πρόσωπό σου.

Κοιτάζει με λαμπέτη, σοῦ χαμογελάδω..

(Ταραγμένα) "Οχι! Φοράμετ. Θάνατοθλιψμένο τὸ κρέωπλό σου.

Σ' ὁγαπάφ... λατταζέ με!

Φάκινηκαριανημέμικηκημάκινημά

"Οχι! Θάνατο παρελογεμένα τὸ μάτεα σου!

Κοιτάζει με, σοῦ χαμογελάδω... τό δέξιον, μ' ὁγαπάφ;

Σ' ὁγαπάδω! Γιατί μ' ξέπανες νότι σ' ὁγαπάδω Ετούτο,
(κλασίες)

Τίταν ἡ γλυκειά σαυθιά τῆς ἀγάπης σου:

·Ε σποτέαδος μᾶς χόρισε'

Κλατζέμην κλας: "Βλε κι' ἔρχονται τὰ τσακιλιά!

(καράβετατ) "Έρχονται, οὐ πατέραν τ' ἄχυδρα μου στὸ χιόνι.

"Ας τρέξουμε πατέρα...

(Μουσική γρήγορη ποδ σρόντες)

Λάνη: Νέ, τ' ἄχυδρα του πάνω στὸ χιόνι. Ηδη χάστε τ' ἄχυδρα του. Τέ χα
ράματα θά ακοτώσουμε τὸ λόχο στὴ φωλή του. Ή, τσακιλί ποδ θά
μοι κας;

(ελογέρα) (10) - (11)

αλατη (12)

(12)

Αλληστής: Φτέσσεις στὸ δέγγαντο πατέρα...

(λαβρέκι)

εἶδες τὲ γλυκοὺς δέρας; "Άνδρεσε πατέρα... τοῦς ζερβγορε πέλε.

"Ηδη μιάδη φορά μοῦδειξες τοὺς κόμπους καὶ τὸ βουνό, καὶ μοῦδεις,

"λαμπέτη, βλέψεις τοὺς κόμπους καὶ τὸ βουνό; Ζειδη μας

"λαμπέτη, τὸ χῶμα εἶναι δικό μας, μὲ τὸ σκαῦξις μας θά διελέουμε

τοὺς φονημάτες. Σκοτώσσεις πολλούς πατέρα οἱ δύο μας μὲ τάρα

- "Εμεινε μονάχα το δικό μου γιαταγόνια. (Μέ θυμό) Θά το σπάσω πατέρα σύν φτάσουμε στο λημέρι. Θά το σπάσω πάν' στίς πλέτρες.
- Θά το κάνω καμπάτια.
- ΑΞΤΡΗ:** Θάμαστε μαζί λαμπέτη... Θά χωρίσουμε ποτές. "Ελα καὶ πλάκασι τὸ γέρα τσανάλια.
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** "Λες ψύχουμε πατέρα. Ήμεραν τ' ἄχναρι μου στο χιόνι. "Λες, ψύχουμε πρέν ξημερώσει. (Μουσική γρήγορη ποδ ορβνει) (12)
- ΛΑΗΗ:** Πανδύθεμά σας. "Λαΐνου ποδ ζυγάναμε. Ήπεις ξεψυγε πάλι. Σέν δέν τόν πλέσατε με τ' άλογο, γέννατε γαϊδερια τάρα, παληδόσκυλα καὶ βρήτε τ' ἄχναρι: Ταξημερώματα θέλω καὶ τα δύο κεφάλια, ίλλοις δέ τα δικά σας δέν θά ξαναίδοντες τέ ξέλωνα. (Πλούγερα δυνατάδ.) (9A)
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** ("Ανασπίνεις) "Λε... Φτέσαμε πατέρα. Φτέσαμε: "Ακοῦς τέ πουλιά: Ξημερώνεις κι είλαστε στο λημέρι σου.....
(Σιγανά σέν φίθυρος) Θέλω νά χαιρετήσω στερνή φορά τούς ήητούς....
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** Χαιρέτα τους πατέρα... Ξημερώνεις... Ήάτοι φηλέ στο βράχιο... Εξ καλημερέζουνε... Θές το καρυοφίλια; Ήάτοι, έδω τόχω. Στο φευγιτό μου δέν ξασσα κανένα άκ' τ' αρματά σου. Ήδ ρέζουμ' ενα σμιθρο στόν ήέρα πατέρα:, Κάθες πρώτη έτοι ξεκανες. Χαιρέτας τούς άητούς μ' ξα σμιθρό. (Φωνάζεις) Σ" ούρητε ξεφέρεια; Γρύρισε ό κακετάντος: (Πισουφεκιά δυνατάδ.) "Αντίθελος)
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** Μέ καλάμα) Καλύτερα πατέρα μου νά μη γέριζες σπάς γέρισες.
(Κλαίεις)
- ΑΞΤΡΑΠΟΓ:** Ήήν καὶ τοι τέ ξέρω, μ' γαπάς!
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** Θάνατος θλιμένο τό πρόσωπό σου.
- ΑΞΤΡΑΠΟΓ:** Κού χαμογελάω... Κρύταξέ με...
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** Φοβήμας νά κυττάξω τά μάτια σου. Θάνατος ολος παράκονο.
- ΑΞΤΡΑΠΟΓ:** "Ακοῦς τέ στερνό τραγούδια;
- ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ:** Μ' ξεμάθες νά τραγουδάω τούς καύμονς του κεδρομού. Ήδ σου πᾶ το

τραγούδι ποδ σ' ἄρεσε; "Ἄς κάτσουμ' ἔδη κοντά στό ριοβοτελλό νερό. (Νερό) Κάθε πρωῒ ξνιμες τό πρδωπό σου καὶ κτένιζες τ' ἕστα πα σου μαλλιά. (μὲ ζέσπασμα) "Ἄχ καὶς θᾶθελα νὰ βάλω τό χέρι στό δισέκι καὶ νὰ σαῦ χαΐδεψω τό ἀσκρο σου κεφάλι.

ΑΣΤΡΑΠ:

Κοίταξέ με λαμπέτη.... φοβήμαι νὰ βάλω τό χέρι στό δισέκι.

ΑΣΤΡΑΠ Γ:

(μὲ ζέσπασμα) Θέλω νὰ κοιτάξω τό πρδωπό σου πατέρα!

Κοίταξέ με!

φοβήμαι: "Ἄς βάλω πρώτο τό χέρι μου νὰ σ' ἄγγιξω. "Ἄχ πατέρα... εἰσαὶ γιορτιός αἴματα!

ΑΣΤΡΑΠ:

Εσὺ χαρογελέω λαμπέτη...

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

Θά σε βγάλω ὅπ' τό δισέκι νὰ σαῦ πλυνω τό αἷματα. "Ομως δέν θα ολ κοιτάξω οιε μάτια... (θλογέρα δυνατό μετά στιγμή)

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

"Ἄς σεῦ χτενίσω τάρα τά μαλλιά.... "Ομως δέν θα ολ κοιτάξω ουτ μιδ στιγμή στό μάτιο!

(θλογέρα δυνατό μετά στιγμή)

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

(μὲ ζέσπασμα) Θέλω νὰ ἴδω τά μάτια σου πατέρα!

ΑΣΤΡΑΠ:

Κοίταξέ με λαμπέτη, έσυ χαρογελέω.

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

"Οχιά άκριμα...."Άσε νέ μετρέσι πρώτα τό φωτικ ποδ θά φθημε... "Ένα κομμάτι για σένα κι;" ενα γιε μένο. Ηδ, τό βάνω ἔδη μπροστά σου. Ήδ καὶ τ' αρματέ δου.... "Αριστερό σου τό σπαθί, δεξιό τό παρισογέλι...." Ένα τρέμουν τό χέρια μου... πρέν γάια τήν πράτη μπουκιά κιά θέλω νά ολ κοιτάξω.

ΑΣΤΡΑΠ:

Κοίταξέ με λαμπέτη, κοίταξέ με... (Μουσική δυνατά σάν ξάφνιασμα)

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

(λυνατή μὲ χαρά) Πατέρα, μοῦ χαρογελάς, τό βλέψω. Πατέρα μου:

ΑΔΑΜΙΣΤΗΣ:

(Χαραγμένα) "Ένα βόλι μοῦ επέρε τό φωτικ ἀπ' τό χέρι; Ήλικωσαν τά δρυντα κάλι πατέρα. "Άς φέγουμε σάν διστροφή μέσ' ἄπ' τέν λόγγο. Έναρα κομβαλάν τή χαρά κι;" Έχει τή λίκη, πρέχω σάν γεράνις (Μουσική γρήγορη)

(12) (13)

άρκει μὲ (7)

(12)

ΑΛΗΣ:

(“Άγρια”) Πανδέθεμά σας: Ήδη μοῦ κήτε πᾶς σᾶς ξέφυγε πάλι. Κενηγήτε τους Τρετές μέρες καὶ τρετές υδχτες, κυνηγήτε τους. (Πτουφεκιές)

—(Μουσική γρήγορη ποδόπατες) Πρεσβύτερο τοῦ λαμπτη.

—(Πτουφεκιές ποντά) (Μουσική γρήγορη) (Πτουφεκιές λέγο πιεβ μακριδ) (Μουσική γρήγορη) (“τουφεκιές διπλακρά”) (Μουσική γρήγορη) (Πτουφεκιές ποδόπατες ἀκοδγονταί) (Μουσική γρήγορη ποδόπατες) (Ηδέ σταγήνα ποδόπατες σὲ κλειστό χώρο)

ΑΛΙΜΠΕΤΗΣ:

(Κουρασμένα) “Ακόστασα πατέρα... πρετές μέρες καὶ τρετές υδχτες τρέχω. Παρακατάμ καὶ τριπλέζω. Ακόστασα: Εἶδες ποδόπατέρα; Στήν πιεβ φηλή μαρφή. Στή γερανοσπηλιά εἴμαστε....”
 “Εδῶ δέ μπορετ γέ μας φτίσοι ναυάνας...” Ομως διπόστασα πατέρα.... Δέν μπορῶ νά σπαθή κιέ δρθιος.... “Ἄς ζαπλώσω λέγο....” Ωχ, τέ γλυκιδ ποδέ είγνατ τό χῶμα σταν ζαπλώνεις... Συμπλέθε με πατέρα. Κοιαλδούσαν τά μάτια μου.... Βιστάζω....” Ήλα νά σὲ πάρω κοντά μου κι ἄς κοιμηθοῦμε πατέρα.... (Χαμένα) “Ἄς κοιμηθοῦμε... Εξρά... μοῦ χαμογελάς...” (Βισμένα) Μέση χαμογελάς...
 (Μουσική δργέ διποβλητικό)

⑩ ⑪ ⑫ ⑬

ΑΞΤΡΑΝΟΓ:

(Φωνή μέ διπτέλαιο) Κοιμάσσεις διδύμα λαμπτη;

② λεγη

ΑΛΙΜΠΕΤΗΣ:

(Μέσα στόν υκν του χαμένα σά νά χαμογελάει) Κοιμάσσεις πατέρα:

ΑΞΤΡΑΝ²:

Δέ με ράλειες;

ΑΛΙΜΠΕΤΗΣ:

(“αρένα”) Εξ βλέψω: Ήπις είσαι έτοιχετέςσαι δόλρθος μαροστά μου μέ τ' ὄρματά σου. Ιαπεκιδάμανικιδάμανικι

ΑΞΤΡΑΝ³:

Κοίταξέ με στό πρόσωπο....

ΑΛΙΜΠΕΤΗΣ:

Εξ βλέψω... μοῦ χαμογελάς....

ΑΞΤΡΑΝ⁴:

Δέ οοῦ χαμογελάω “ομπέτη, Κοίταξέ με....

ΑΛΙΜΠΕΤΗΣ:

(Χαμένα, ταραγμένα) Γιατί πατέρα;

ΑΞΤΡΑΝ⁵:

Παιδί μου, ξέρασε τό λείφανδ μου

τέσσα μερδυνχτά χωρίς ταφή,

δέ χέρος ξέταγε τό πρόσωπό μου

μη μαρπτη μου μέ χοῦχτα γῆ.

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Δέ θέλω νά χωρίσουμε πατέρα.

ΑΞΤΡΑΗ: Εδώνα λαμπέτη μου, κι' αποσταμένος
θέλω στό μνήμα μου νά πάω και γά.

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Πώς είσαι έτοις πατέρα; μάλιστα σύγνετα κερνάνε στό μέτωπό σου....
Γιατί δέ χαρογελάς;

ΑΞΤΡΑΗ: Ό λόρος ήσαι τό πρόσωπό μου.

Δέξ μου λαμπέτη μου μια χούντα γή.

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Σ' αυτή τη γή θέβουνε τούς ἀγητούς... τόξα....

ΑΞΤΡΑΗ: Λαμπέτη, χώσε με μέ τ' αρματά μου
σκέψε τό λάκο μου σ' αυτή τη γή...

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Τούς δέ φτάνουνε τούς ἔχθρους τά πάτερα... τόξα....

ΑΞΤΡΑΗ: Μή δετ τό χρόνα την σκηνικά μου...
δύναμα καὶ θάψε με πρέν γρήσει ἡ αργή

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Άκουσα στόν ίδνο μου ντουφεκίες πατέρα...

ΑΞΤΡΑΗ: Πέφτουν στά τρύπορε. Εδώνα λαμπέτη.

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Οζ δύνος μας πολεμήσε;

ΑΞΤΡΑΗ: Βγάτες έπιεστηκε καὶ μιτ ντ υψηλε.
Εδώνα καὶ δήγιανε γοργά γοργά.

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: Πώς νά ἀποχωρίστε δέσ οίνος;

ΑΞΤΡΑΗ: Μή μοῦ πικραίνεσαι κι' είνοις γρομένο
μ' έμένα τρήτορα ν' ἀνταμώης

τρέχα πολέμησε καὶ σὲ παομένων

στό μήμα μου δλυμτός δοο ναοθεῖς.

(Μουσική στιγμή έτνονα. Λέρας)

ΔΑΜΠΙΣΤΗΣ: (Ξυκνάετε-έτνονα) Πατέρα; (χαμένα) Ήσυ ράσοκοματε Κοιμήθηκα βαρετά
φαίνεται... τόνι κερέμενο... Ακοῦσει τόνι ήέρα πατέρα; Ηαλ πρένει νά σε
θάψω. Ωδε σὲ θάψω έσώ στό ήμιτα τής οικλαίες ν' ἀγναντεύεις τούς κάθη-
κους.... Βλα πατέρα...
(Ο λέρας διαναμένει)

Καλά είναι έσώ.... Θά σκέψω τό λάκο σου μέ τό χέρια μου! Έτ σκλη-
ρο πονοντ τό χέρια! Πατέσσεντε τό δέχτυλό μου. Ήδε καρφώσω θρύτο καὶ

1' 18"

τ' αρματέ ου, δεξιά, ζερβά, νά φοβερέζουν χειμῶνα καλοκαιρί τούς φονηάδες τοῦ κάμπου! "Δέ υε οὐ φιλήσως πατέρα, μου στερνή φορά. (Ποιανκή φιλογέρφο)

Θά οὐ σκεπάσω τάρα μὲν μαλάκιο χώμα ὀπός τῇ οικληρῇ γῆ μας... τῇ γῇ ποθένες...

(Δυνατά) Καὶ τάρα, γοργά οὐ μὲν πέρες ὁ ἄλερας, νά μὲν πάσι εἰστι ποθένες... Θά καμαράνη τιά μένα σήμερα πατέρα... (Άλερας δινατά μαζί μὲν μοσαϊκή γρήγορο) (12) - (13)

(Πτουφενίες ἀπόμακρα πούρχοντας οὐ πρῶτο πλάνο πούρχοντας μαζί μὲν χτυκήματα σπαθιῶν.)

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: (Φωνάζεις) Εκεκτένι λέχοoooooo..... ποιός εἶναι αὕτος ποθένες ποδ χύμηξε στῇ μέση;

ΖΑΧΟΣ: Αὕτος μὲν τῇ μακρυδι μαλλαΐδι

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αὕτος ὁ γέρανος ποιός εἶναι;

ΖΑΧΟΣ: Αὕτος ποθένες μπροστά μὲν τῇ με; Διλη σκέψαι;

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ηὗς του νά σταθή λίγος οὐ τέν φῆνε;

ΖΑΧΟΣ: (Φωνάζεις) Στάσου λαμπέτη! Γέρνα κίσσωμασια;

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δέν δικούσει.

ΖΑΧΟΣ: Τοῖς ξύρισ μπροστάσαι. Φείγουνεεεε...

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ηὗς του νά γυρίσι πίσω;

ΖΑΧΟΣ: Στάσου "λαμπέτη... λαμπέτη"

ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Λέσσηκε πίσω δικ' τῇ μάχῃ.

ΖΑΧΟΣ: (Ἀπόμακρα) Στάσου λαμπέτη.... λαμπέτη!

(Σκαθιέες κοντά)

ΛΑΜΠΕΤΗΣ: (Δαχαντεσμόνος) Λικοῦς τές σπαθιές πατέρα;

("ΔΥΟΛΑ") Νέ, νά, νέ.: (Σκαθιέες) Είναι οικληρές οἱ σπαθιές μου. Σκέψαι,

(Φωνάζεις) "Ε, σετζε... Σταθῆτε λίγο...." Βγά ποθένες...

"Ε, ΑΛΗΣ Στάσου νά

σοῦ καθ....." Ήνα γλυκό λογάκι.....θές νά σε πάω στη μάνα σου
διπ' το χέρι; (λυνατή ντουφεκιά)

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: "Αχ..... θαρρά... (άδύναμα) Μπράβο 'Αλη.... Τέ κατάφερες!
"Αχ:

ΑΗΣ: ('απόμακρα) Σταθετεσσες "Εκεσσε το στοιχείο, τον χτύπησα.

ΔΑΙΜΗΤΗΣ ('αδύναμος Μεν λογετ) Μπράβο 'Αλη.... Τέ κατάφερες. "Ουμας δέν
θά κάπς στη μάνα σου... Κού στέλνω ένα μικρό χατρέτιομα...
(τουφεκιά δυνατά)

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: Μπράβο 'Αλη!!! Βράσες μαλακά μαλακά κάνω στο χόρτο. 'Ο χόρος
είναι ζέος γιαδό δλους! (Μουσική, το τραγούδι του χόρου αλ-
φλογέρα) (3)

ΧΑΡΟΣ: (ψιθυριστής) Εξ χτενησαν βαρειά λαμπέτη....

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: (λερένα) Ποιός μιλησε; Πονάδα....

ΧΑΡΟΣ: Δέν με γνωρίζεις; λέ-χάδ..... Κολτοζεπάνι διπ' το κεφάλι σου
φηλά στόν δέρα....

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: "Ενα μαῦρο πουλί.....

ΧΑΡΟΣ: Το γά δεν εισι το στερνό τραγούδι.....

ΔΑΙΜΗΤΗΣ Εξ γνωρίζεις όλει.....

ΧΑΡΟΣ Ηαλ ξένα είλεις; Κού κάπς λαμπέτη με τέ μούρο μάτικα; Γιατίς οδρυνεσσα
ούν το φέλι με την φυχή στά δύντισ μέσα' το λόγγο; Κού πάς;

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: 'Εκει φηλά στήν κορφή.

ΧΑΡΟΣ: Εξ βέρεσσαν βαρειά λαμπέτη... δέ δέ φτάσης.... 'Εκει κάνου
χεινίζεις τώρα καλ φυσέις δέρας.

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: μέ καρτεράς ο πατέρας.....

ΧΑΡΟΣ: Εξ βέρεσσον βαρειά... "Ένα βόλι βαθειά στά πλευρά...." Αχ
ζέια ή λαβώματαί ούν τού πατέρα σου...Δέ δέ φτάσης....
Ηένατ μαύρος ο δρόμος!

ΔΑΙΜΗΤΗΣ: "Αχ: Πονάδα: "Ουμας έδ φτάσων! ζέλιες δρασκελίες είναι....

ΧΑΡΟΣ: ζέλιες δύντας έρχοσσυνα... Μέρα δέρμος δύντας πάς....

"Αχ, τά μαύρα ου μαλλιά πού δύνειζενε σά δύσ φτερά στη μάχη..
Πάς σδουνοντας τάσσα κατερθενοντας στά κλεδιά...."

- ΔΑΜΗΤΗΣ: (Χαμένα) Θάρθω κοντά σου πατέρα... "Ουμας κονδύλια....
- ΧΑΡΟΣ: Ήδη σαδή πώς είναι τραγούδια;
- ΔΑΜΗΤΗΣ: (Χαμένα) Ποιές είσαι;
- ΧΑΡΟΣ: Δε με βλέπετες; "Βίνα μαζί πουλερά..... Μπορώ να γίνω ενα μαζί πόλογο... Κοίτα με... (Χλευμέντρισμα άλβγους. Καλπασμός άλβγου πού περικλαίει άργα)
- ΔΑΜΗΤΗΣ: Βίνα μαζί όλογο;
- ΧΑΡΟΣ: Ησάς, έγινε είμαστε! Σ' ανοικουδάνω βήμα το βήμα. "Ουτας άποστασης θα γονατίσω πιάνω σου καλ σε ούτε μένεις στην ράχη μου να πετάξουμε πάνους άπ' τα βουνά.
- ΔΑΜΗΤΗΣ: (με κροσσάθεια) "Ωχι.... θά χαρετέσσω τέν πατέρα πρώτα...
- ΧΑΡΟΣ: Άλλας! Έτσι σαδή σαδή τραγουδάνω σ' όλο το δρόμο ώς το βράδυ πού θα φτάσησα. (1) Φλογέρα δυνατά μαζί με τα πέταλα του άλβγου. Απ φλογέρα σφύνει άδρας)
- ΧΑΡΟΣ: "Ελα καλ φτέρουμε λαμπτή. Νέχτισε. "Ακούς τον ήέραρδ αυτ δρασκελιές τέρο άκριμα.
- ΔΑΜΗΤΗΣ: (με πράσινη) Λένναγγκα... μπορώ... "Ωχ!
- ΧΑΡΟΣ: "Ελα.... παντρειέσθου λέγο... Ήδη... τ' αρματα τού πατέρα σου πού τά κάρφωσες στο χέρια... μπροστά σου είναις! Δε μπορείς κιές... κιές; δέν μπορείς...
- ΔΑΜΗΤΗΣ: (Σεριμένα με βρύγο) "Ωχ... Ήδη στα χέρια μου;
- ΧΑΡΟΣ: Γαντζιώθηκανε στο χέρια καλ σέρνουν το κορμί σου κάνω στο κιβοβόρι τού πατέρα σου. Μπράβο λαμπτή με το μαύρα μάτια... Τά κατάφερες "Έκεισες μπροσμήτα πάνω στο χέρια πού σκεπάζεις τ' άκρεβο σου το κεφάλι. "Ακούς μακριά ενα τραχούδι: (Τραχούδι λαβμαντρο)
- (9) Λανανταριάζουν τέ βουνά
- ΧΑΡΟΣ: Κι' ο ήλιος σκοτεινιάζεις. (Πρόβημα)
- Τραγουδάνε τέ πορτετάλα ήέρα στούς κάμπους γιαδ σένα.... Τά χιεβνιές σου σκεπάζεις όπολά τέ μαύρα μαλλιά καλ σε πεσμένος μπροσμήτα μ' απλωμένα τέ μεγάλα χέρια καλ τά πόδια σου, μοιάζεις σύν νά θε-

θέλεις ν' ἀγκαλιέσοις ὅλη τὴν γῆ, τῇ σκληρῇ γῇ πού τέσσο ἀγάπη
παγκες... "Ἄς φεγγουμε θαυμέτη.....Καληνόχτα....

*Αιοῦς τὸ στερνό τραγούδι... (Ψιθυριστή) Καληνόχτα

(Τὸ τραγούδι δυνατό μαζί μὲ τὰ πέταλα τοῦ ἀλβγου πού σεβνουν
αιγά -σιγά ὀπόμαιρα καὶ μένει ὁ ἔρεας.)

(ΜΟΥΣΙΚΗ-ΦΙΝΑΛΕ)

② - ③

αυτος η
τελωνι